

юришвахъ на сѣрбскій-тъ шанецъ, нъ изгубвахъ день-тъ си напрасно и врацахъ ся вечеръ въ обкопъ-тъ си безъ да свѣршятъ нѣщо. Истина че бѣхъ ся злѣ уплашили, нъ и пакъ не ся съмнявахъ че не ще надвѣятъ. И казахъ на Сѣрби-тъ: „двадны ся дѣржахте вы добръ; обаче ные ще ся опитамы още единъ пѣтъ съ всичкѣ-тъ си силѣ; и тогава ще видимы, или ще ви мы отстапимы земли-тъ чакъ до Дринѣ, или ще ви струва ни ся гонимы чакъ до Смедерево.“ Въ Сѣрбиѣ приминахъ много человекы отъ онаѣ страны на Сава рѣка и дойдохъ на близу да гледать отъ всички-тъ дѣрве-та бой-тъ; „сега ще имъ убадимы, каза, Кара-Георгій, какъ трѣбѣ да ся отнесѣтъ они съ хайдуты-тъ.“

То бѣше въ начало 1806. годинѣ като ся сразихъ тыя два непріатели. Презъ ношъ-тъ на кой-то день щѣхъ да ся ударѣтъ, проводи Кара Георгій всадницы-тъ въ горѣ-тъ, коя-то небѣше много далеко отъ тукъ, и имъ каза като чуѣтъ една пошкѣ отъ неговаѣ странѣ, въ сѣщый-тъ минутъ да нападнатъ на непріатель-тъ отъ кдѣ гѣрбъ-тъ му. А на пѣшцы-тъ въ обкопъ-тъ заповѣда да негѣрмѣтъ пона-предѣ, догдѣ-то не дойдѣтъ Турцы-тъ на близу, за да неизбѣркатъ нѣкакси и таѣ влукѣ. Предѣ зорѣ дойде Серакирь съ всичкѣ-тъ си силѣ отъ обкопъ-тъ си, кой-то бѣше при Шабець направенъ; най-гольми-тъ юнацы, беіове босненски, носяхъ байрацы-тъ напредѣ войнство-то мирно и съ напълнены пушки очаквахъ Сѣрбы-тъ. И чтомъ дойдохъ Турцы-тъ на згодѣ на Сѣрби-тъ, даде Кара Георгій знакъ на оныя; всички-тъ, кои-то стояхъ напредѣ помѣрихъ заедно, и ударихъ